

Бориславська міська централізована
бібліотечна система
*Організаційно-методичний та інформаційно-
бібліографічний відділ*

Нескорена берегиня України

ІРИНІ СЕНИК ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ
Літературне досьє

Борислав 2018

Літературне досьє «Нескорена берегиня України» містить інформацію про життєвий і творчий шлях поетеси, довголітнього політв'язня. Героїні Світу Ірини Сенік.

Дане видання включає книги, газетно-журнальні статті, які є у бібліотечних фондах Бориславської ЦБС та розраховане на широке коло користувачів.

Підготувала

бібліограф Бориславської МЦБС

Ірина Перелом

*О, Ти, Мадонно із Мадонн,
Як пройшла крізь всі Голгофи
Щобі кладу, як квіти, строфи
Моїх зажурених пісень*

*Ти знала серця ніч і день,
Усі життєві катастрофи,
Щобі кладу, як квіти, строфи
О, Ти, Мадонно із Мадонн.*

*Часом здається, життя - сон,
Який ніколи не відсниться,
О, Ти, Мадонно із Мадонн,
Нехай ім'я Твоє святиться*

Мені наснилася калина

Над бистроплинним плесом Прута.

Мені наснилась Батьківщина,

Неначе церква незабута.

Мені наснились тихі верби

Із щирим шепотом молитви

Мені наснились древні герби

Князів і воїв славні битви .

У 1926 році у Львові в родині січового стрільця народилася Ірина Сенік.

Навчалася у приватній школі ім. короля Данила, в приватній гімназії, у Львівському університеті на факультеті іноземних мов.

1939 році вступила в ОУН. Була зв'язковою Крайового Проводу (псевдо «Леся»). В 19 літ попадає у тюрму і всі свої молоді літа проводить за ґратами продовж 1944-1954 року. Ув'язнення відбувала в іркутській, заслання (13 років) – у Кемеровській області. Закінчила медичне училище в м. Новокузнецьку.

У 1968 році повернулася на Україну, але без права проживання у Львові й області. Влаштувалась медсестрою в Івано-Франківську . Та недовгою була її воля. В жовтні 1972 року п. Ірина знову заарештована. За що? За збірку віршів із висказаною любов'ю до України, за оборону українських політичних в'язнів, та за знайомство із деякими учасниками українського руху опору. Засуджено її в січні 1973 року на 6 літ ув'язнення і 5 років заслання . Ув'язнення відбувала в Мордовії , заслання –в Казахстані. Більшовицька влада знущалася і знищила її батька, матір, сестру, арештували і заслали брата. Коли її вдруге судили , вона вишивала в залі суду.

Шість моїх зим

В кайдани закує лютий Лютець

Шість моїх літ,

Як шість засушених снопів,

Зісушить літечко спекотне...

Вишивати навчилася в тюремній камері. Коли вперше зайшла у камеру, всі жінки вишивали.

Після першого табору стала інвалідом другої групи. Ходила на милицях, в страшному корсеті. Але навіть лежачи-вишивала. За право мати голку у камері багато голодувала. Бо мати голку - злочин. Табір єднав і гартував жінок. Серед них: Стефанія Шарабура - мисткиня - килимкарка, Надія Світлична, поетеса Ірина Калинець, Ніна Строката – Караванська - лікар.

За своє життя Ірина Сенік 34 роки провела в тюрмах, концтаборах і на засланні.

1983 році повернулася в Україну. Як «особливо небезпечна рецидивістка» могла поселитися не ближче 101 кілометра від Львова. Тому і поселилася у м. Бориславі.

Вірші почала писати у 9 років . Уперше вони були опубліковані у книзі українських жінок - політ'язнів «Нездоланий дух» (Торонто-Париж-1977р.).

Перед другим ув'язненням Ірина Сенік обходила багато сіл на Гуцульщині, збираючи народні взори. Була в неї мрія – видати альбом «100 взорів Космача та його присілків». Але ця мрія не здійснилася, хоч вона збрала сто взорів.

показує вишивки, узори, сукні.

З лютого 1990 року Ірина Сенік – голова міської організації Союзу Українок. В цей час в Нью-Йорку вийшла книга «Сувій полотна», та прекрасно ілюстрована «Біла айстра любови» (1992р. Гонг - Конг), в яких Ірина Сенік розкриває зміст своєї поезії,

*Білу айстру Любови
Подаруй мені, Осене,
Хай би зорі поблідли,
Здивувалася ніч.*

*Хай би небо втопилося
В нерозгаданій тайні
Відступили би старість
Хоч раз.*

З 1995 року - член всеукраїнської організації «Ліга українських жінок», з травня 1995 року - Почесна членкиня Союзу Українок. 1996 році - присвоєно звання «Героїня України».

У 1996 році вийшла збірка поезій «Загратована юність». Це мозаїка поетичної біографії української дівчини, яку сталінська машина людовбивства зтягла в свої сатанинські триби, аби звічечити, перетворити в ніщо, але не дала собі з нею ради, бо в її душі завжди були Бог і Україна, і душа ця линула до них на хвилях поезії, розмовляла з ними високим поетичним словом:

*Уже не рік, уже не два
Січуть мене сніги січневі,
А я молюся Господеві:
Верни мені Різдво Різдва!*

Збірка «Загратована юність» мала б побачити світ чверть століття тому. Проте за цей час вірші збірки не втратили ні свого поетичного аромату, ні своєї національно-патріотичної тематики.

Ірина Сенік була частим гостем серед дітей, молоді, її любили і поважали. В 1997 році вийшла ще одна збірка для найменших, це «Книжечка бабусі Ірини для чемної дитини». В ній вміщені вірші для малечі та вишивки-мініатюри із казок. А 2003-го у львівському видавництві «Мс» вийшла досить оригінальна праця Ірини Сенік «Метелики спогадів». В ній видрукувані спомини українською та англійською мовами, взори для вишивання.

Маючи кілька поетичних збірок, створивши і відшивши тисячі взорів, змодельювавши сотні суконь, сорочок, Ірина Сенік так і не належала до жодної творчої спілки. Але громадськість визнала Ірину Сенік присвоївши їй звання Героїня Світу (1998 р. Рочестер, США), Почесна громадянка міста Борислава та Львова, Заслужений майстер народної творчості України (1998).

1990-2003 виставки її мистецьких робіт з успіхом проходили в усіх куточках України та поза її межами Англії, Бельгії, Канаді, США.

Указом Президента України від 26 листопада 2005 р. Ірина Сенік була нагороджена Орденом Княгині Ольги 111 ступеня, а указом від 8 листопада 2006 року нагороджена Орденом «За мужність» 1 ступеня.

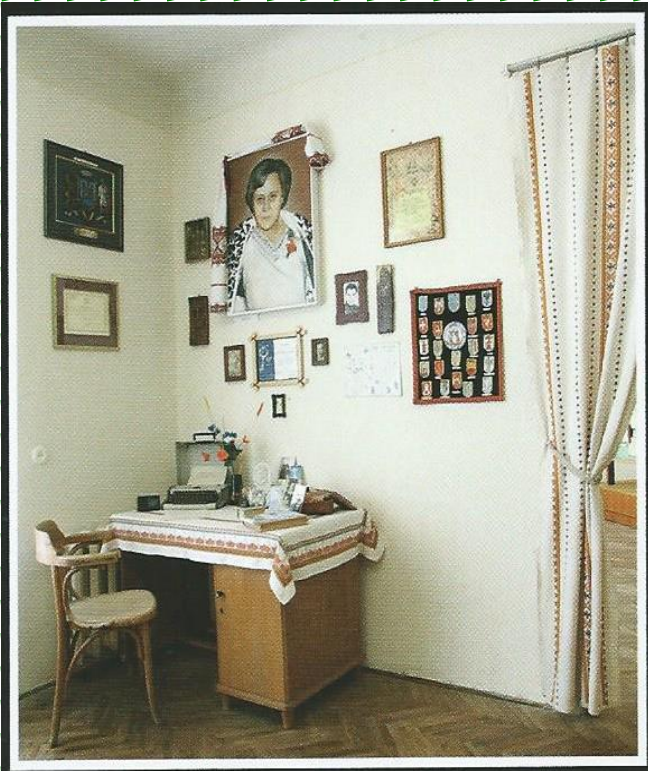
Нагороди Ірини Сенік

25 жовтня 2009 року перестало битися серце Героїні Світу-Ірини Сенік. Похована вона на Личаківському кладовищі у Львові. Пророчі слова її поезії збулись:

*А я ще вернуся у Львів
І буду в ньому вічно жити,
Бо там розцвів мій перший спів,
Найпершого кохання квіти.
Там наливався щастям дім,
Як повинню весняні ріки,
Ти, Львово, завше будь моїм,
Бо я твоя - навіки.*

На будинку, де близько 30 років проживала Ірина Сенік, встановлено меморіальну таблицю.

Фрагменти кімнати - музею Ірини Сеник в історико - краєзнавчому музеї міста Борислава.

Автобіографія Ірини Сенік із електронного архіву українського
визвольного руху

П. Сенік Ірина Михайлівна нар. в 1926р. у м. Іваків, 708 вул. -
Замковий, тепер село на вул. Жовтостовпів,
Батько - ЗС, довший час був в'язнем, потім працював в центральній
на фабриці міді : Батько (Сенік Михайло (-1980))

Мати Ірина Степанівна урод. Губарь (1896)
з шестого роду.

Сестра Катерина - 1924р. мешає в м. Бердичів,
вул. Гуртовська 52/5
Тел. 8248-57-576

Брат Роман 1931р.

Вчилася у українських школах (ім. Корона Вілла, ім. Шевченка,
потім в гімназії ім. Кочубайців, за перших більшовицьких
років вчилася в цій школі. За війни вчилась в українській
школі. В 1944р. потрапила на в'язницю фюрера.

Докажам була Фінська. (В 1949р. дано релігійну їжу Наркомом).

Була арештована 11 грудня 1945р. Заарештована на 10 років
в каторжі на Ломоносову за приналежність до ОУН.

Служила в п.в. Тараско, потім в 1946 була Солон і Федорів.

Служила № 54-12, 54-11. Трудове Богдану зробив м.о. Ірина
Катерина, Ціма, ма було скаржити на мене Федусю.

Не циславати м.м. в'язнів, в'язнів і звідси з м'язниками.

Моя звідси з Тарас, Сабичко, з Руско (Точко).

Вислани в Таганат. З'явилася в серпні 1955р. Подвиг на

висині у Котара-Судманск. Працювала в підприємстві
диспансеру в ресавітурі, потім мерсафторо (розалила
медулітис). В 1963р. тиверичув (сфера) в Ново-Фривовск.

Включилася в українську роботу, виступила на з'їзді

Методу Каракимскот, Призвела: Ковб, Родивка, Море.

Сирене Космичева ~~на~~ іконописку Вадим і Катерина

Федорівна. Вивод в'язнів на з'їзді.

Потім Федорівна був з'їздом на ~~дан~~ ресаві форм

за комсомольцями. В цих п.в. м. Фінка. Але з'їзді за з'їзді

п'яностас. В 1972р. з Бєлвіч українсь Ведун і м.о.

з'їзду з диспансером в м.м. і у м.м. Вулу з'їзді на

були арештовані: Осаргій, Тев, Шабур, Катерина Ірина, Федорівна,

Сверетко, Гудя, Флаховик, Антонов, Мавроко, Сидя, Сабичко,

В.м. Ірина служила з обшуром. Ціма на з'їзді, виступила

орну вкриття вул. в'язні Тарасо. Прешафторо 17.5. 1972р.

Перед нами з'їзді обшуром у м.м. диспансеру м. Фінка. З'їздом

ч.м.м. "Ім. Фінка" м.м. диспансеру м. Фінка. З'їздом

релігій (м.м. диспансеру), Фінка м.м. диспансеру

м.м. диспансеру м.м. диспансеру м.м. диспансеру

м.м. диспансеру м.м. диспансеру м.м. диспансеру

Життєпис Ірини Сенік

1926, 8 червня – народилася у Львові в сім’ї колишнього січового стрільця Михайла Сеніка

1931-1938 - навчалася в приватній школі «Рідна школа» імені Короля Данила та імені Тараса Шевченка

1938-1939 – навчалася в гімназії імені Іллі та Іванни Кокорудзяк

1938-1939- член юнацької організації ОУН

1941- склала присягу на вірність ОУН

1941- абсолювентка торговельної школи у Львові

1943- член Крайового відділу пропаганди ОУН

1943- працювала в Митрополичій Консисторії на Святоюрській горі отця-канцлера Галянта

1944- зв’язкова генерала Романа Шухевича

1944-1945- студентка філологічного факультету Львівського університету ім. І. Франка

1945, 11 грудня - заарештована з університетської аудиторії

1946, березень - засуджена на 10 років таборів, 5 років позбавлення прав і довічного сибірського заслання. Реченець покарання відбувала в сьомому спецзаозерному таборі Іркутської області

1955-1968-заслання в Анжеро-Судженську, Кемеровської області

1956-у Новокузнецьку екстерном здала курс медичного училища. Отримала диплом з відзнакою

1968-1972-повернулася на Україну, в м. Івано-Франківськ. Працювала в протитуберкульозній лікарні, хірургічному відділі

1972, 17 листопад – повторний арешт, засуджена за ст.62 п.2 та ст.26 до 6 років таборів суворого режиму Мордовія, та 5 років заслання – Казахстан

1973, 26 січня – визнана судом особливо небезпечною рецидивісткою

1977 – вперше надруковані вірші в книзі «Незламний дух. Мистецтво і поезія українських жінок політв'язнів СРСР» («Смолоскип», Балтимор)

1978 – Надія Світлична видала 12 таблиць взорів Ірини Сенік

1979, *лютий* – член Української Гельсінської Спілки

1983, *17 серпня* – звільнена без права проживання в обласних містах. Поселилася в м. Бориславі

1990, *лютий* – голова відродження Бориславської міської організації Союзу Українок

1990 – видала збірку поезії «Сувій полотна»

1991 – видала збірку віршів, вишивок та зразків сучасного одягу «Біла айстра любові»

1995 – член всеукраїнської організації «Ліга українських жінок»

1995, *травень* – Почесна членкиня Союзу Українок України

1996, *травень* – присвоєно звання «Героїня України»

1996 – Почесна громадянка м. Борислава

1996 – видала збірку поезій «Загратована юність»

1998, *29 жовтня* – визнана однією із 100 героїнь Світу (Рочестер, США)

1998 – Заслужений майстер народної творчості України

1999 – видала збірку «В нас одна Україна»

1990-2003- виставки її робіт з успіхом проходили в усіх куточках України, Англії, Бельгії, Канади, США

2000 – видала вишиванку «Книжечка бабусі Ірини для чемної дитини»

2003 – Почесна громадянка м. Львова

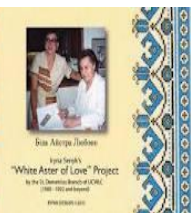
2003 – видала «Метелики спогадів: спогади і взори до вишивки», які Ірина Сенік намалювала на мордовських нарах

2005, *26 листопад* – нагороджена Орденом Княгині Ольги 111 ступеня

2006, *8 листопада* – нагороджена Орденом «За мужність» 1 ступеня

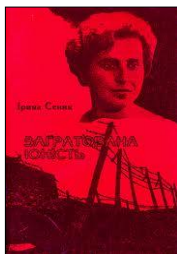
2009, *25 жовтня* – померла Героїня Світу Ірина Сенік. Похована вона у Львові на Личаківському кладовищі.

Твори автора:

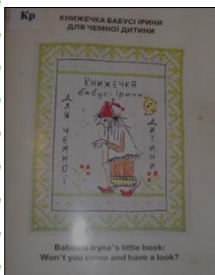

Сеник І. Біла айстра любови [Текст]:
збірка віршів, вишиванок та зразків
сучасного одягу / І. Сеник. - Гонг- Конг,
1992.-160 с.

Сеник І. В нас одна Україна
[Текст]: поезії / І. Сеник.- Дрогобич :
Відродження, 1999.- 64 с.

Сеник І. Загрована юність
[Текст]: поезії / І. Сеник .- Дрогобич:
Відродження, 1996.- 64 с.

Сеник І. Книжечка бабусі Ірини для чемної дитини [Текст]: вишиванки для дітей з поезією / І. Сеник .- Львів, 1997.- 46 с.

Сеник І. Метелики спогадів: спогади і взори до вишивки [Текст] / І. Сеник . - Львів: МС, 2003.-288 с.

Сеник І. Сувій полотна[Текст]: поезії / І. Сеник .- Нью-Йорк, 1990.-106 с.

Публікації автора:

Сеник І. «А життя - мов, сувій полотна» [Текст]: поезії / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2009.- 16 груд.

Сеник І. Анна – Галя Горбач – талановитий науковець [Текст] / І. Сеник // Літопис Голготи України. Т.4: Славні дочки України / гол. ред. серії В. Цветков .- Львів: СПОЛОМ, 1999.- С. 944-946.

Сеник І. Ах, ці спогади! [Текст] / І. Сеник // Нескорена Берегиня. - Львів: Піраміда, 2002.- С. 73-76.

Сеник І. Біла айстра любови на сувої полотна...[Текст] / І. Сеник // Бориславський ізмарagd .- Дрогобич: Відродження; Борислав: Нафтовик Борислава .- 2002.- С. 27-28.

Сеник І. Біль [Текст] // Альманах .- Львів: Меморіал, 1990.- С. 83-86.

Сеник І. Василь Стус - птах піднебесний [Текст] / І. Сеник .- Нафтовик Борислава .- 2000.- 26 верес.

Сеник І. Вбивство Степана Бандери [Текст] / І. Сеник. – Нафтовик Борислава.-1997.-17 жовт.

Сеник І. Вбивство Степана Бандери: юдина зрада Сташинського [Текст] / І. Сеник. – Нафтовик Борислава.-2001.-12 жовт.

Сеник І. Вертеп [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. - 1997.- 4 січня.

Сеник І. Вечір – портрет нашої крайнки [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. -1997.- 4 січня .- (А. Закидальської).

Сеник І. Відома мисткиня [Текст] / І. Сеник // Літопис Голготи України. Т.4: Славні дочки України / гол. ред. серії В. Цветков.- Львів: СПОЛОМ, 1999.- С. 972-973.- (Про Зою Лісовську - Нижанківську).

Сеник І. Вклонімося нашим матерям [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1996.- 11 трав.

Сеник І. Героїні повстанського руху [Текст]: славетні жінки України / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1995.- 14 жовт.

Сеник І. Дух його і нині з нами [Текст] : про І. Франка / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1996.- 28 серп.

Сеник І. Євген Маланюк – поет – трибун [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 2000.- 11 лют.

Сеник І. Життя віддане Україні [Текст]/ І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1994.- 12 лист.

Сеник І. «Життя кружляє на вузькій межі...» [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1992.- 25 лют.

Сеник І. Кличний дзвін України [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1998.- 21 серп.

Сеник І. Кому повім печаль мою [Текст] / І. Сеник // Літопис Голготи України.- Львів, 1993.-Т.1.- С. 220-231.

Сеник І. Крути [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1998.- 28 січн.

Сеник І. Львівські вежі [Текст]: вірші з-за ґрат / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 1991.- 29 черв.

Сеник І. Микола Фриз – Вернигора [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.- 2001.- 19 жовт.

Сеник І. Ми руйнували імперію. Українській Гельсінській групі – 25 років [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2001.- 16 листоп.

Сеник І. «Моє досьє, велике, як майбутнє»:пам'яті Василя Стуса [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .-1995.-24 жовт.

Сеник І. Наталя Даниленко [Текст] / І. Сеник // Літопис Голготи України. Т.4: Славні дочки України / гол. ред. серії В. Цветков .- Львів: СПОЛОМ, 1999.- С. 712-713.

Сеник І. Національний герой Роман Шухевич - генерал Чупринка [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2001.- 23 берез.

Сеник І. Образ жінки - образ нації [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. -1997.- 18 черв.

Сеник І. О, думи мої неспокійні! [Текст]: поезії / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 1996.- 8 черв.

Сеник І. Олена Теліга - це ціла епоха [Текст] / І. Сеник // Сузір'я.- Борислав, 2004.- С. 29-31.

Сеник І. ОУН – УПА - два крила єдино - нероздільної Української Нації [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 1997.- 15 жовт.

Сеник І. Пам'ятаймо, що ми Українці ! [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2001.- 24 серп.

Сеник І. Пам'яті Вячеслава Чорновола [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. -2000.- 29 берез.

Сеник І. Пам'яті Маркіяна Шашкевича [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. -1996.- 18 груд.

Сеник І. Пам'яті Ярослава Стецька [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава. -1996.- 27 січня.

Сеник І. Писанка [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2001.- 14 квіт.

Сеник І. Письменниця і поетеса [Текст] / І. Сеник // Літопис Голготи України. Т.4: Славні дочки України / гол. ред. серії В. Цветков .- Львів: СПОЛОМ, 1999.- С.740-741.- (Про Лесю Храпливу - Щур).

Сеник І. Поет – трибун. До 100 – річчя від дня народження Євгена Маланюка [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 1997.- 22 січ.

Сеник І. Призначених днів вже чимало промчалось... [Текст]: поезії / І. Сеник // Дзвін .- 1996.- №7.- С. 81-86.

Сеник І. Різдв'яне [Текст]: вірші / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 1993.- 6 січ.

Сеник І. Розгортаю життя...[Текст]: поезії / І. Сеник // Літ. Україна .- 1992.- 16 квіт.

Сеник І. Роздуми напередодні Дня Незалежності [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2000.- 23 серп.

Сеник І. Слово про рідний край [Текст] : поезії // Бориславський ізмарagd. - Дрогобич: Відродження; Борислав: Нафтовик Борислава .- 2002.- С. 29-32.

Сеник І. Слово про рідний край [Текст]: поезії / І. Сеник // Нафтовик Борислава .- 2006.- 9 черв.

Сеник І. Станьмо під прапором «Просвіти» [Текст] / І. Сеник // Нафтовик Борислава.-1993.- 23 листоп.

Сеник І. Туга за втраченим [Текст]: поезії / І. Сеник
// Нафтовик Борислава. -1990.- 1 трав.

Сеник І. Українські жінки - Березині Держави.
Міжнародна практична конференція [Текст] / І. Сеник
// Нафтовик Борислава .- 2000 .- 22 верес.

Сеник І. Ясновидиця (Олена Блаватська) [Текст]/ І. Сеник
// Сузір'я .- Борислав, 2004.- С. 13-14.

Матеріали про автора:

Вірченко Н. Жива Героїня України [Текст] : есе / Н. Вір-
ченко // Нескорена Березиня .- Львів: Піраміда .- 2002.- С. 75-76.

Вірченко Н. Ірині Сеник - Героїні українського народу-85
років! [Текст] / Н. Вірченко // Шлях Перемоги .- 2011.- 22 черв.

Вірченко Н. Ірина Сеник - Героїня України [Текст]
/ Н. Вірченко; упоряд. В. Борисенко // Українки в історії .-
К.:Либідь, 2004.- С. 270-275.

Волощак С. Біла айстра любови [Текст]: про відому в світі
й майже невідому своєму народові Ірину Сеник / С. Волощак
// Річ .- 2001.- №5.- С. 33.

Власюк А. Ірина Сеник - Героїня Світу [Текст] /А. Власюк
// Вісник «Солідарності».- 2010.- №7.- жовтень.

Вшанували Ірину Сеник [Текст] // Нафтовик Борислава .-
1988.- 10 черв.

Грущак А. «На дорогах мовчання спіткало серце самоти»
[Текст] / А. Грущак // Нафтовик Борислава .- 2001.- 13 черв.

Говіщак А. Мій Боже, я сьогодні вільна [Текст] / А. Говіщак // Франкова криниця .- 1996.- 28 трав.

До нашої славної краянки Ірини Сенік прийшла висока урядова нагорода - орден Княгині Ольги [Текст] // Нафтовик Борислава .- 2006.- 1 лют.

Дрогобиччина - земля Івана Франка [Текст] : збірник географічних, історичних, етнографічно-побутових матеріалів та мемуарів; упоряд. і ред. М. Шалата .- Дрогобич: Відродження, 1997.-

Т.4.,1997.- 776 с.- Із змісту: [Про І. Сенік].- С. 59, 540, 593-598, 729.

Жінки-політв'язні: Світова Героїня – Ірина Сенік [Текст] // Сузір'я .- Борислав, 2004.- С. 23-25.

Жива героїня України [Текст] // Український вісник .- 2000.- С. 251-257.

Життєва голгофа Ірини Сенік [Текст] : роздуми над книгою споминів української патріотки - борця «Метелики спогадів» / Р. Соловчук // Краяни.-Дрогобич : Відродження, 2010.- С. 18-28.

Закидальська А. Інтинські сніговії: документальна повість, публіцистика [Текст] / А. Закидальська.- Луцьк: П. П. Івнюк В. П., 2014.- 244 с.- Із змісту: [Про І. Сенік].- С. 3, 63, 150, 196, 198.

Зінченко І. Я хочу викопать криницю [Текст]: вірш присвячений І. Сенік / І. Зінченко // Нафтовик Борислава .- 1996.- 8 черв.

Зоряна Я. Про «Білу айстру любови» Ірини Сенік [Текст] / Я. Зоряна // Нафтовик Борислава .- 1995.- 9 верес.

З роси Вам і з води! Письменниці Ірині Сенік – сімдесят
[Текст]: розмова із Іриною Сенік / вів І. Юринець// Нафтовик
Борислава .- 1996.- 8 черв.

Ірина Сенік - почесна громадянка Львова [Текст]
// Нафтовик Борислава .- 2003.- 2 трав.

Ірина Сенік [Текст] // Хто є хто на Львівщині .- К.: Бліц
Принт, 2004.- С. 178.

Ірину Сенік нагородили [Текст] // До світла.- 2002.-
Квітень.

Ірину Сенік нагороджено орденом «За мужність»
першого ступеня [Текст] // Нафтовик Борислава .- 2006.- 24
листоп.

Караванський С. Орисі (Ірині Сенік) [Текст]: вірш
/С. Караванський // Моє ремесло .- Лондон: Укр. видав. спілка,
1981.- С. 35.

Кізьмінович Л. «Книжечка бабусі Ірини для чемної
дитини» [Текст] / Л. Кізьмінович // Нафтовик Борислава .- 1998.-
26 черв .- (презентація книжки).

Ковалишин О. Душі нев'янучі узори усьому світу передам
[Текст]: роздуми над виставками І. Сенік / О. Ковалишин // Наф-
товик Борислава .- 1996.- 1 жовт.

Ковалишин О. Поезія високої мети [Текст] / О. Ковалишин
// Нафтовик Борислава .- 1996.- 1 жовт.

Копись В. Мої роки, моє життя належить Україні [Текст]
/ В. Копись.- Дрогобич: Відродження, 2004.- 408 с.- Із змісту: [Про
І. Сенік].- С. 228, 232-233, 235, 237, 239, 244-245, 254, 257, 258,
260, 262, 266, 267, 272, 274, 277, 376, 378, 385, 396, 397.

Костик Г. Загратовані весни [Текст]: вірш присвячений Ірині Сенік / Г. Костик // Нафтовик Борислава .- 2014.- 10 верес.

Кучер Н. «Метелики спогадів» І. Сенік [Текст]: презентація книжки / Н. Кучер // Нафтовик Борислава .- 2003.- 22 серп.

Кучер Н. Перед нею схиляє голову весь український світ [Текст] : уродини ушавленої І. Сенік / Н. Кучер // Нафтовик Борислава .- 2003.- 11 черв.

Левицький А. Ірина Сенік - почесна громадянка Львова [Текст] / А. Левицький // Експрес .- 2008.- 26 квіт.

Литовський посол передав Ірині Сенік нагороду [Текст] // Нафтовик Борислава .- 2002.- 5 квіт.

Лутчак М. Українка нескореного духу. [Текст]/М. Лутчак// Нафтовик Борислава .- 2016.- 27 трав.

Людина незламного духу. До 87-річчя від дня народження Ірини Сенік [Текст]: добірка віршів // Нафтовик Борислава .- 2013.- 14 черв.

Маринович М. «Кетяги калини, що зачепилися за дроти», або Серце, роз'яснене в'язницями темними [Текст] / М. Маринович // Тайм час .- 1996.- 5 черв.

Маринович М. Серце, роз'яснене в'язницями темними [Текст]: про Ірину Сенік / М. Маринович // Дзвін .- 1996.- №7.- С. 87-88.

Мартинець С. Героїня світу [Текст] / С. Мартинець // Експрес .- 2005.- 31 берез.

Микулич О. Ірина Сенік [Ізоматеріал] / О. Микулич, Р. Гарнавський, І. Шоха // Борислав – наше місто : іст .- краєзнавчий фотоальбом .- Львів: Свічадо, 2012.- С. 134 - 135.

Найдовголітніший політв'язень І. Сенік [Текст]: сув'язь слів, дротів і ґрат // *Голос Галичини* .- 1992.- №1.- С.186-191.

Нескорена берегиня України [Текст] // *Нафтовик Борислава* .- 2006.- 14 черв.

Перелом І. Нескорена берегиня України[Текст]/І. Перелом // *Нафтовик Борислава*.-2016.-18 трав.

Почіковська Г. Вечір пам'яті «Ірина Сенік і її послідовники»/ Г. Почіковська// *Нафтовик Борислава* .- 2018.- 27 черв.

Прокопишин О. «...Не шкодую за тим - що сталося» [Текст] / О. Прокопишин // *Нафтовик Борислава* .- 2014.- 13 черв.

Реабілітовані історією. Львівська область. У 27 т.[Текст]: науково-документальне видання; гол. ред. колеґії П.Т. Тронько.- Львів: Астролябія, 2009.-

Книга перша, 2009.-768 с.- Із змісту: [Про І. Сенік].- С. 20, 679, 685, 687.

Розгортаю життя як сувій полотна [Текст] : про І. Сенік // *Голос Галичини* .- 1992 .- №1.- С.119- 123.

Рудик Л. Пролісок, що зацвів у переднівок Воскресіння [Текст] : біографія Ірини Сенік / Л. Рудик // *Заграва*, Львів, 2001.- С.70-74.

Світлична Н. Як сувій полотна [Текст]: (короткий спогад про Ірину Сенік) / Н. Світлична // *Нафтовик Борислава* .- 1991.- 30 листоп.

Світовій героїні Ірині Сенік – 82. Вітаємо! [Текст] // *Нафтовик Борислава* .- 2008.- 11 черв.

Світлій пам'яті Ірини Сенік [Текст] // *Нафтовик Борислава*.- 2017.- 29 берез.

Сеник Ірина [Текст] // «Борислав: місто моє, гордість моя»: краєз. бібліогр. покажчик / укл. І. Перелом .- Борислав: ЦБС, 2012.- С. 58- 59.

Сеник Ірина [Текст] // Літературна палітра Борислава: міні-довідник / укл. І. Перелом .- Борислав : ЦМБ, 2015.- С. 14-15.

Сеник Ірина Михайлівна [Текст] // Американське чудо. Альманах Українського Народного Союзу .- Джерзі Сіті - Нью Йорк: Свобода, 1976.- С. 208.

Сеник Ірина Михайлівна [Текст] // «Видатні постаті Борислава»: бібліогр. посібник / укл. О. Фус.- Борислав: ЦБС, 2012.- С. 52-54.

Серце роз'яснене в'язницями темними [Текст]: книга І. Сеник «В нас одна Україна // Нафтовик Борислава .- 1990.- 9 черв.

Славутич Я. Сеник [Текст]: вірш // Живі смолоскипи.- Львів: Каменярь, 1992.- С.30.

Соловчук Д. «Метелики спогадів» [Текст] : роздуми після презентації нової книги І. Сеник / Д. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 2005.- 15 черв.

Соловчук Р. Боролася за Україну [Текст] / Р. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 1991.- 31 груд.

Соловчук Р. Життєва голгофа Ірини Сеник [Текст] / Р. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 2007.- 23 серп.

Соловчук Р. Її найвищий ідеал. Слово про жінку, поета, борця Ірину Сеник [Текст] / Р. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 1993.- 3 жовт.

Соловчук Р. «Метелики спогадів» І. Сеник [Текст]: презентація книжки / Р. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 2003.- 22 серп.

Соловчук Р. Посестри. Долі людські [Текст] / Р. Соловчук // Високий Замок .- 2000.- 6 верес .- (Віра Селянська та Ірина Сеник).

Теленчі О. «Розгортаю життя, як сувій полотна...» [Текст]: постаті / О. Теленчі // Молода Галичина .- 2000.- 17 лют.

У Бориславі-рік Світової героїні Ірини Сеник[Текст]// Медія Дрогобиччина.-2016.-7 квіт.

«Українка нескореного духу» [Текст]: пам'ятка / укл. І. Перелом .- Борислав: ЦБС, 2012.- 15 с.

Федів Л. « Я була на краю смерті» [Текст]: про І. Сеник / Л.Федів // Молода Галичина .- 1998 .- 28 листоп.

«Хай Україна проросте в душі» [Текст]: розмова з Іриною Сеник / вів І. Швед // Нафтовик Борислава .- 2001.- 8 черв.

Цебенко І. Її скарб, дарований Богом - довготерпіння. До 70-річчя від дня народження І. Сеник [Текст] / І. Цебенко // Молода Галичина .- 1996.- 18 черв.

Чернишова Н. І пригадалося забуте [Текст]: лунало слово правди в «Учительській світлиці» / Н. Чернишова // Нафтовик Борислава .- 1990.- 13 листоп.

Чорновіл В. Твори. У 10 т. [Текст] / В. Чорновіл; упоряд. Валентина Чорновіл .- К.; Смолоскип-

Т.3. Український вісник. Вип.1-V1, 2006.- 976 с.- Из змісту: [Про І. Сеник].- С. 102, 290, 292, 650, 651.

Т.4.- Кн.1. Листи, 2005.- 990 с.- Из змісту: [Про І. Сеник].- С. 11, 12, 414, 511, 514, 589, 636, 649, 657, 738, 762, 783, 785, 800, 808, 815, 855, 887, 924, 930.

Т.4.-Кн.2. Листи, 2005.- 1068 с.-Из змісту: [Про І. Сеник].- С.11, 16, 36, 39, 53, 59, 62, 63, 79, 83, 148, 155, 158, 217, 221, 251, 259,272, 299, 301, 321, 322, 326, 327, 349, 359, 369, 531, 545, 560,

577, 588, 607, 620, 648, 652, 656, 679, 688, 706, 723, 724, 726, 728,
730, 735, 736, 739, 760, 776, 779, 783, 794, 814, 817, 820, 830, 836,
839, 841, 848, 850, 854, 855, 864, 865, 875, 952, 958, 963, 988, 989.

Т.5. Публіцистика, документи, матеріали, 2007.- 912 с.- Із змісту: [Про І. Сенік].-С. 82, 234, 236, 290-293, 296, 300, 303, 345, 363, 374, 375, 377-379, 404, 405, 410, 429, 445, 460, 474, 475, 482, 483, 490, 497-499, 511, 515, 521, 524, 526, 529, 542, 619, 641, 660, 741, 746, 749, 874, 893.

Т.6. Документи та матеріали, 2009.- 1052 с.- Із змісту: [Про І. Сенік].- С. 138, 146, 183, 913.

Швед І. Світова Героїня. Долі людські [Текст] / І. Швед // Нафтовик Борислава. - 1993.- 25 листоп.

Шеремета Т. «Многая літа «Ірині» [Текст] / Т. Шеремета // Нафтовик Борислава. - 1997.- 29 січ.- (про 10-е ювілейне засідання клубу «Ірина»).

Юринець І. «Ані холод, ні спека не спинили мене...» [Текст]: із когорти незламних / І. Юринець // Нафтовик Борислава.- 2010.- 16 черв.

Юринець І. ...І вперед іти [Текст]: поетичний вечір Ірини Сенік / І. Юринець // Нафтовик Борислава .- 1999.- 21 лип.

Юринець І. Життєва Голгофа Ірини Сенік [Текст] / І. Юринець // Нафтовик Борислава .- 2016.-26 жовт.

Юринець І. З роси вам і води. Письменниці Ірині Сенік-70 [Текст] / І. Юринець // Нафтовик Борислава .- 1996.-8 черв.

Юринець І. Найкращі квіти і найщиріші привітання Вам, пані Ірино [Текст] : до 70-річчя І. Сенік / І. Юринець // Нафтовик Борислава .-1996.- 11 черв.

Вшанування пам'яті

Закидальська А. Пам'яті Ірини Сенік [Текст] / А. Закидальська // Нафтовик Борислава .- 2012.- 13 черв.

Її доля була виткана мереживом терпінь [Текст] : Відійшла у вічність Ірина Сенік // Жива вода .- 2009.- №12.- груд.

Пам'яті Героїні Світу, борця за волю України, поетеси і вишивальниці Ірини Михайлівни Сенік [Текст] // Нафтовик Борислава .- 2009.- 28 жовт

Соловчук Р. Провели у вічність велику Українку [Текст] : прощання з Іриною Сенік / Р. Соловчук // Нафтовик Борислава .- 2009.- 4 листоп.

Спас А. А життя її було подвигом [Текст] : пам'яті Ірини Сенік : розмова з А. Спасом / записав Ігор Юринець // Нафтовик Борислава .- 2009.- 16 груд.

Черчович І. Пам'ятаємо, любимо, шануємо [Текст]: бориславці вшанували пам'ять Ірини Сенік та Івана Зінченка / І.Черчович // Нафтовик Борислава .- 2010. - 27 жовт.

Юринець І. Подвиг в ім'я України [Текст]: експозиція пам'яті Ірини Сенік у музеї / І. Юринець // Нафтовик Борислава .- 2011 .-17 черв.

Вебліографія

Виставка, присвячена Ірині Сенік [Електронний ресурс] / доповідач: мисткиня Марія Рипан (Торонто, Канада) // Правда.- Режим доступу:[http:// pravda.if.ua /news-19377.html](http://pravda.if.ua/news-19377.html)(дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Загратована юність (збірка) - Ірина Сенік [Електронний ресурс] //Чтиво: електронна бібліотека.-Режим доступу :[http://chtyvo.org.ua/authors/Senyk_Iryna/Zagratovana iunist_zbirka/](http://chtyvo.org.ua/authors/Senyk_Iryna/Zagratovana_iunist_zbirka/) (дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Ірина Сенік. Загратована юність. Поезія нескореного духу [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://ukrlit.vn.ua/lib/senik/1.html> (дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Климчак М. Біла Айстра Любови [Електронний ресурс]: презентація книги-альбому в Українському Національному музеї /М. Климчак//Час і Події.- Режим доступу: <http://www.chasipodii.net/article/6685/>(дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Маринович Люба. Вишивані думи Ірини Сенік... [Електронний ресурс]/Л. Маринович//Захід-Схід: мистецько-літературний портал.-.-Режим доступу: <http://zahid-shid.net/index.php?rt=history&num=2&start=2>(дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Метик Т. Калинець Ігор та Ірина: «Ми завжди були одnodумцями...» [Електронний ресурс]/Т. Метик // Дзеркало тижня.Україна.-Режим доступу:http://gazeta.dt.ua/SOCIETY/irina_ta_igor_kalintsi_mi_zavzhdi_buli_odnodumtsyami.html(дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Рапп І. Померла Ірина Михайлівна Сенік [Електронний ресурс]/І. Рапп; доповн. В.Овсієнко//Українська Гельсінська спілка з прав людини.-Режим доступу:<http://helsinki.org.ua/2009/10/pomerla-iryna-myhajlivha-senyk/>(дата звернення: 15.05.2016 р.)-Назва з екрана.

Поезії присвячені Ірині Сеник

Я хочу викопать криницю

Таку я хочу викопать криницю
В степах, коли загомонить весна,
Щоб не дістати навіть зором дна
Й щоб пив із неї слідопит і птиця.

Нехай вона, як в небі зоряниця,
Стоїть собі між трав одним одна,
Дзвінкоголоса, наче та струна,
Що будить зрана сон душі в світлицях.

Для Вас росте калинове намисто,
Де сім смерек і гомін яворів,
Бо Ви душею й серцем зовсім чиста,
Пройшовши тричі пекло таборів.

Багнет вітрів впивався Вам у плечі,
Мороз калічив ноги і красу-
Душі своєї Ви в страшні хуртечі
Не продали катам за ковбасу.

Сніги сікли пекельно Ваші руки,
А Ви горнулись серцем до людей-
Душа німіла часто від розпуки:
Її ж хотіли вирвати з грудей

На Божий світ дивилися крізь ґрати,
Та не зrekliсь Христового Різдва-

*Щодня летіли думами в Карпати,
Немов лелека до свого гнізда.*

*О там, де плай, дримають чисті роси,
А мудре небо кличе в долину-
Сніги давно лягли на Ваші коси,
А очі випромінюють весну.*

*Коли ж огорне душу кривди спека-
Ви опустіть в криницю ту відро-
Махне крилом довірливо лелека,
Щоб не ржавіло Ваших дум перо.*

*А як гроза проснеться, де діброва,
/Я до розлогих гроз не звук/-
Нехай гуцулка, ткаля тонкоброва,
На світлу радість витче Вам рушник!*

*Де спить Дніпро, вже приспаний олжею,
Брехливий світ за день не розпізнає-
На Вас хай сходить Божя благодать,
Бо Ви охрещені Карпат землею!*

Іван Зінченко.

Орисі (Ірині Сенік)

*У темній хащі лісу вікового,
Де вічний присмерк виглушив траву,
Де тільки і росте, що гриб убогий,
Натрапив я на квітку польову.*

*Сухого ґрунту відшукавши клаптик,
Зроста вона на зло усім табу -
Хай тільки сонце тут засвітить раптом
Бодай якусь частинку на добу!*

*Тендітний цвіте степових просторів!
Про що ти сниш у нетрях лісових?
Який тебе тут вітер запроторив
Рости, як символ обр'їв ясних?*

*Тобі б щоранку митися росою,
Впиватись сонцем, вабити комах...
Так ні ж... Тапер милується тобою
Постійна сіра сутінь у корчах.*

*Навіщо, не збагну, примхливий вітер
Заніс сюди твоє гнучке стебло?
Прирік тебе рости, цвісти й пахтіти
Там, де ніщо й ніколи не цвіло?*

*Усякий раз, згадавши чорну хащу,
Пригадую я квітку чарівну
І сам себе щораз питаю: - Защо
Судив їй Бог так мало талану?*

*Його шляхи для смертних-таємниця,
А втім я хтів би знати, що за знак?
Чого мені ночами часом сниться
У нетрях лісу зрослий дикий мак?*

С. Караванський

Загратовані весни

*Загратовані весни і літо-
Україні принесена жертва.
Як хотілось любити і жити...
А прийшлося хрест нести аж до смерті.*

Приспів:

*Вогниста доля зіркою горить...
В'язниця, вороги і сльози непроліті.
Багряний колір вишивок зорить,
Як маки у притишеному житті.*

*Кат червоний, диявол зловісний,
Не поставив її на коліна,
Бо у серці промінилась пісня
Про калину у рідній домівці.*

Приспів

*Лиш молилась щодня Господові,
Щоб терновий вінок України
Ще розцвів світлим весняним медом.
Волі цвіт,- прапор наш жовто-синій.*

Приспів

*Час, як води, покриє руїни.
Та воскреснуть сади й білі хати.
На священних могилах – у тіні-
Засиніє барвінок хрещатий.*

Приспів

*Відлетіла, мов янгол, у небо.
Світлий слід на скривавленій рині...
Сумувати й журитись не треба:
Сам Христос у раю її стріне.*

Ганна Костик.

Сеник

*Твоя відвага, страднице Ірино,
Ввібрала в себе дух Каменяра,
Що розгорнувся гірко, стокорінно,
І став на прю - як Замкова гора!
І так стоїть , нескорена твердиня
Супроти тьми грабіжницьких навал.
Карай, карай московське мряковиння
Мечами сяйва, що дзвенять – як шквал !
Ідуть упівці з рідних Нагуєвич ,
Ідуть із Холму, йдуть із-за Дніпра.
Махнув правицею Роман Шухевич-
І б'є у дзвони Київська гора.
І ти на ній , самопожертвна Лесю ,
Посланко штабу, точний вістовий,-
Немов свята Ірина з піднебесся
Скликає дочок на священний бій .
Стоїш на ній , окрилена Ірино,
Пойнявши зором веселковий карк.
Приймай, приймай, майбутня Україно,
Геройський змаг,
новітню Жанну д'Арк!
Яр Славутич.*

Ірині Сеник

*Пані Ірино,
Славна Героїне!
Прийміть вітання щирі
У Ваш День!
Ми пам'ятаємо
Про подвиг Ваш, і нині*

*Даруємо і квіти, і пісень.
Ви на вівар свободи й волі
Поклали молоде своє життя,
Ззнали і нещастя, і бід доволі,
Не марною жертовність була ця!
Бо волі дух нас кличе за собою
Боротися - всі труднощі здолати.
Вперед іти і українцям в Україні
кращу долю будувати,
Ми зичимо здоров'я Вам і щастя,
Щоб Бог дав сил для творчості й життя.
Нехай в цей день всі рідні й близькі
будуть разом з Вами,-
В душі панує Божя благодать!*

Андрій Спас.

*Ваші книги, поетичні збірки-це ваш життєпис:
«Сувій полотна» - проліг через терни,
«Загратована Юність» - без каяття,
«Біла айстра любові» - незабутнє кохання,
«В нас одна Україна» - рідна мати свята.
«Метелики спогадів» - виринають з дитинства
І летять на простори до вкраїнських сердець.
Словом, взором, душею я лину до Тебе,
Батьківщино священна, і до Твоїх дітей!*

Андрій Спас.

Вишивані узори Ірини Сенік

*Стенд з
роботами Ірини
Сенік*

Зразки вишивок розроблені І. Сенік

Моші св. Йосафата Кунцевича

Зміст

1. О, Ти, Мадонно..... 4
2. Мені наснилася калина.....5-9
3. Автобіографія із архіву.....10
4. Життєпис Ірини Сенік.....11-12
5. Твори автора.....13-14
6. Публікації автора.....15-19
7. Матеріали про автора.....19-26
8. Вшанування пам'яті.....27
9. Вебліографія.....27-28
10. Поезії присвячені І. Сенік.....29-34
11. Вишивані узори І. Сенік35-37
12. Зміст.....38